

Terör ciddi bir konudur. Boyutu ne olursa olsun hafife almamak gerekir.

“Terör illaki kötüdür” demek doğru olmaz. Sonuçlarına katlanmaya razıysan karşı da çıkabilirsin, destekliye de bilirsin. Tereddütsüz söylenebilecek şey, devletin tanım gereği kendisine karşı olan terörü imha etmek için mücadelesinin kaçınılmazlığıdır.

* * *

Avrupa merkezli olup dünyaya yayılan yirminci yüzyıldaki emperyalist savaşlardan önce terör, özellikle kıta Avrupasında bir iç siyaset aleti olarak kullanıldı.

Ancak emperyalist savaşlardan sonra, kökeni içeride bile olsa (ki açıkça dışarıdan taşınan elemanlarla yürütülen terörist etkinlikler de az değil) terör neredeyse istisnasız hep dış politika aracı olarak işlev görüyor.

* * *

“Teröristlik”, “devletlik” ve “faşistlik” ile ilişkilendirilerek kurulacak bir bağlamda formel ussal çözümlemeye uygun hale geliyor.

Haciz bir zor kullanma sürecidir. İcra memuru, eve gelir, değerli ne varsa listesini çıkarır, bir bölümüne zorla el koyar.

Karşı çıkıyorsan genel olarak hacze değil haczin o anki uygulanma biçimine karşı çıkıyorsundur; çünkü haciz olmasa ticari anlaşmalar yaptırımsız kalır ki bu fiilen ticari anlaşma yapmayı olanaksız hale getirir.

Haciz meşru bir zor kullanma halidir. Tüm düzenli meşru zor kullanma süreçlerinin faili olarak örgütlenip tekleştiğinde ona “devlet” denir.

Devlet gücü, bu bağlamda toplumun zor kullanması meşru olan gücüdür.

* * *

Devlet gücü kullanma yetkisini elinde bulunduran kişi ya da örgüt, bu gücü kafasına göre istediği gibi kullanamaz. Meşruiyetinin koşulları vardır.

İcra memuru, geçerli (meşru) nedeni olmadan polis desteğiyle bir eve girip de facto olarak eşyalara el koyabilir; ama bu durumda yaptığı, insanların haczi meşru görmesini sağlayan koşullara uymaz, meşru değildir.

Haciz sürecini kullanılan bir zorlama aracı olarak değerlendirirsek aracın kendisi meşrudur; ancak aracın kullanılmasını meşru kılacak koşullar vardır.

Meşru zor kullanma araçlarının örgütlü biçimde meşru olmayan biçimde kullanılması faşistliktir.

* * *

Öncelikle belirtmek isterim ki Balyoz ve Ergenekon davalarında mahkemelerin aldığı kararların delillere değil sanılara dayandığı kanaatindeyim ve geçerli bulmuyorum.

Bu davaların görülme biçiminin ve kararlarının hukuki bir süreç ve sonucu olarak benimsenmesi pek mümkün değil. Bu durum, birçok bakımdan dile getirilip açıkça gösterildi.

Bu davalar, diğer bütün bakımlardan düzgün bile olsa dile getirilmemiş bir başka açıdan da sorunlu; ima edilen suç, iddia edildiği gibi teröristlik değil, faşistliktir. Ancak faşistlik, yasalarımızda tanımlanmamıştır, suç değildir.

* * *

Teröristlik, devlet gücünün yerine geçmek amacıyla meşruiyetini sağlamadan örgütlenip düzenli biçimde zor kullanmaktır.

Tarihte terörle rejimin devirildiği olmuştur. Ancak terörist etkinliklerin bir toplumda

yaşayanlara verdiği zararın ötesinde sonuç vermesi istisnaidir. Ülkenin sakinleri tarafından hoş karşılanmaz, aslen ülkeye müdahale etmek isteyen ecnepleri cezbeder.

* * *

Ak Parti döneminde Anayasa ve yasalara aykırı olan, henüz kurulmamış bir düzen de facto olarak yürütölmeye çalışılıyor izlenimi verildi.

Ak Parti, AK Partili olmayanların bazılarının da desteğini alarak onaylattığı anayasa değişikliğinde bile (seçim sürecinin antidemokratikliğini görmezden gelsek ve seçim sonuçlarının manipöle edilmediğini varsaysak bile) seçmenlerin yüzde ellisinin oyunu alamadı. Üstelik yüzde elliye yaklaşamadı bile.

Temsilci olduğunu kabul etsek bile Ak Parti, geldiğinden beri bir azınlığın temsilcisidir.

Ak Parti yönetiminin değişmesini isteyenler çoğunluktadır. Halbuki Ak Parti, milleti temsilen bizzat devletmiş gibi bir de facto durumla karşı karşıyaymışız gibi hissediyoruz kendimizi.

Teröristlik, anayasa ve yasalarımıza aykırı biçimde, Ak Parti'ye karşı olmak ve hükümetin değişmesini istemek olarak görülüyor.

Bu durum, faşistliğin normal devlet pratiğı olduğu, iktidara destek verenlerin terörist bile olsalar sıradan vatandaş muamelesi gördüğü, normal vatandaşın teröristlikle itham edildiğı bir karmaşaya yol açıyor.

